

FRAMSIDAN/

AKTUELLT FRÅN
REGIONBIBLIOTEK
VÄSTRA GÖTALAND

2000:4

Rekryteringsnummer

INNEHÅLL

VEM VILL JOBBA PÅ HJO STADSBIKLIOTEK?	3
SAMTAL MED REGIONRÅDET KENT JOHANSSON	4-5
ÄR VÅRA LANDSBYGDSKOMMUNER	
ATTRAKTIVA ARBETSGIVARE?	6
NYUTEXAMINERADE HAR ALLA MÖJLIGHETER	7
NEW YORK -SOMERVILLE NJ-CHICAGO	
SOMMAREN 2000	8-10
RÄDDNINGSVÄRNETS BIBLIOTEK I SKÖVDE	11

FRAMSIDAN LEDARE NUMMER FYRA 2000

Påsar - eller en nationell bibliotekspolitik

Tankar kring PARK-kommitténs betänkande

En parlamentarisk kommitté har följt och utvärderat försöken med ändrad regional ansvarsfördelning mellan stat och kommun i Gotlands, Kalmar, Skåne och Västra Götalands län. I sin slutrapport - *Regionalt folkstyre och statlig länsförvaltning* (SOU 2000:85), konstateras att erfarenheterna hittills är övervägande positiva.

I presskommentarer från andra delar av vårt land kan man dock läsa att den politiska turbulensen i Västra Götaland åstadkommit en missvisande negativ nimbus kring regionförsöket. I *Gotlands Allehanda* den 25 oktober står att "det misslyckade regionförsöket i Västra Götaland gjort sitt till för att många ser på regionerna och regionförsöken med alltför stor skepsis". På Gotland är man helt nöjd med försöken att föra ut statliga beslut närmare medborgarna som ju är försöksverksamhetens mål. Gotland som redan var **en** kommun och **ett** län har haft en lugn väg in i regionförsöket. Västra Götaland är ju inte som denna ö en naturlig, kulturellt och historisk enhet, konstaterar *Gotlands Allehanda*.

Så är naturligtvis fallet. Här hos oss har man tagit det djärva greppet att slå ihop tre län och fyra landsting, samtidigt som man tagit över ansvar och befogenheter från staten. Detta har gjorts i en tid när sjukvårdens ekonomi- och strukturproblem förvärrats och den politiska makten varit otydlig och splittrad. Tacka tusan för att det blir problem!

När det gäller kulturverksamheten föreslår PARK-utredningen att utvecklingsmedlen till de regionala kulturinstitutionerna överförs till de regionala självstyrelseorganen. Så har tidigare skett i övriga försökslän och nu föreslås att även Västra Götaland ska få en statlig kulturpåse.

Skulle en sådan förändring gynna biblioteksverksamheten, generellt sett? Hur upprätthåller vi en bibliotekspolitisk dialog mellan den kommunala, regionala och nationella nivån om staten fortsättningsvis ska dela ut 20 regionala kulturpåsar? Redan nu kan vi märka att Kulturrådet som sedan 1970-talet varit en vital mötesplats mellan konst- och kulturpolitik börjat förlora i betydelse. Håller den nationella kulturpolitiken på att reduceras till att bli en statlig konstpolitik med ansvar för nationalscenerna, de statliga museerna, litteraturpolitiken etc. Den kulturpolitiska diskussionen och planeringen kommer då att föras uteslutande på regional och lokal nivå och är det bra för helheten? Vad händer då med den finmaskiga biblioteksstrukturen där samverkansformer mellan stat och kommun utvecklas alltmer och hybridformer av bibliotek uppstår som i t ex Härnösand och på Gotland?

Var utvecklas t ex en ny strategi för biblioteken, som vid sidan av sin roll som litteraturspridare, borde få ett uppdrag i arbetet att utjämna de klyftor som håller på att uppstå mellan dem som har tillgång till och kunskap att utnyttja den nya informationstekniken? Jag ser så här långt en mängd svårigheter för biblioteken om "påsmodellen" genomförs i landet. Visserligen kommer en ny bibliotekslag i vår men jag har svårt att tro att en sådan skulle innehålla alla de verktyg vi behöver för att utveckla den svenska biblioteksmodellen. Jag tror att vi behöver en ständig dialog mellan de olika politiska nivåerna - den lokala, den regionala, den nationella - för att definiera mål, verktyg, arbetsfält för biblioteksutveckling. Det räcker inte med en påse!

Kent Johansson

Vem vill jobba på Hjo stadsbibliotek?

»CLAES CHÖLER«

Har på senare tid haft en del kontakt med min gamla institution i Borås och helt naturligt haft anledning att fundera över hur utbildningen och inställningen till bibliotekaryrket har förändrat sig. Det är påfallande hög standard på föreläsningarna, högt tempo och rätt höga krav på kursdeltagarna. Kurslitteraturen är ofta färskvara i digital form. Den akademiska inriktningen och forskningsanknytningen betonas gärna och vetenskapsteori och forskningsmetoder ingår självklart i den reviderade utbildningen. Det är en magisterexamen man går ut med, inte en bibliotekarieexamen. Till bästa magisteruppsats vid BHS 1999 utsågs ett bidrag som avhandlade *Dublin Core!* Den handlade alltså om metadata och jag måste tillstå att bara för ett år sedan hade jag nog gissat att *Dublin Core* förmodligen bara var ett ställe dit man inte borde surfa på arbetstid (inte annars heller, förstås!).

Som motiv för förändringarna anger Louise Limberg, som är ansvarig för grundutbildningen (och fil dr är väl bäst att tillägga), att *arbetsmarknaden har breddats för BHS-studenterna. Våra studenter får jobb inom helt andra områden än dem man i traditionell mening kallar bibliotek. Detta kräver bredd och variation i utbildningen*

Allt detta är ju gott och väl men frågan inställer sig ändå; vilka är det då som ska arbeta på det som man vanligtvis i *traditionell mening kallar bibliotek?* Måttet på att man lyckats väl med att tillgodogöra sig utbildningen tycks vara att man får jobb på något multinationellt läkemedelsföretag eller i IT-branchen - helst i nordvästra London eller downtown Melbourne. Fackkorgorganet *DIK-forum* berättar gärna om dessa våra mer lyckade kollegor.

Claes Chöler

Visst är det bra om yrkets status och lönesättning påverkas åt rätt håll, men vad hjälper det när Västra Götalands småkommuner behöver rekrytera bibliotekariet? Vi står inför en generationsväxling, påstås det allmänt. Just generationsväxling är också temat på den nationella konferensen *Mötesplats inför framtiden* i Borås nästa vår; ett nog så viktigt ämne att konferera om. Den här nya generationen är säkert duktig på kommandobaserade söksträngar, uppmärkningspråk och webbdesign, men vill de verkligen jobba med läsfrämjande åtgärder bland skoltrötta tolvåringar - och kan dom? Vill de vägleda kunskapslyftare eller skaka fram i bokbuss genom Skaraborgska tasselmarker? Accepterar de en taskig lön och konstigt delade tjänster? Jag tror knappast det, utan är istället rädd för att vi om några år kommer att få svårt att hitta kvalificerade sökande till tjänster i små kommuner.

Ett mer optimistiskt scenario kunde ju vara att kommunerna snabbt och framsynt observerar problemet; inrättar vettiga heltidstjänster och höjer lönerna till en anständig nivå. Mitt skeptiska sinnelag får mig dock att befara en helt annan utveckling - en framtid där man lägger ner ännu fler småbibliotek och kanske också väljer/tvingas att anställa utbildad personal, för vad hjälper en bibliotekslag om det inte finns några sökanden till de lediga tjänsterna?

Detta är ett problem som kommer att växa - vad ska vi göra åt det?

PS

Rubrikens fråga är inte enbart retorisk och i skrivandes stund, dagen innan ansökningstiden går ut till den delade tjänsten som barn- och skolbibliotekarie, har fyra ansökningar droppat in...två är dessutom behöriga.

DS

Gör biblioteken till positiva symboler för bildning och kultur

Samtal med Kent Johansson (c)

»KERSTIN LORENTZ«

För en tid sedan satt jag på min kammarare och var bekymrad. Varför råder det en regional obalans när det gäller deltagande i Regionbibliotekets arrangemang? De som mest skulle vara betjänta av att delta kan tydligen inte. Samtidigt nås vi av rapporter om rekryteringssvårigheter till de små kommunbiblioteken. Vem kommer att vilja arbeta där i framtiden? Vad händer med våra småorter? Det föll sig naturligt i det läget att ta kontakt med Kent Johansson, en politiker med lång erfarenhet av politiskt arbete på alla plan och med kulturpolitik i synnerhet.

Kunskapsmiljö

Kent menar att det är viktigt att förstå betydelsen av satsningar på verksamheter som bygger på information och kunskap i de små kommunerna – en god kunskapsmiljö helt enkelt. Han drog paralleller till gångna tider och pekade på födan och naturens betydelse för det agrara samhället och energins betydelse för industribyggarna. Jag erinrar mig ett seminarium i mitten av 80-talet som Emin Tengström höll i och som hade som tema det kommande informations- och kunskapsamhället. Han menade att det finns olika typer av kunskap och att dessa är lika viktiga: vardagskunskap, yrkeskunskap, vetenskaplig kunskap och konstnärlig kunskap. På seminariet sades följande: information är bitar av kunskap som är formade så att de kan överföras till andra. Men för att kunskap skall uppstå, måste informationen smältas, införlivas, och för det behövs samvaro, analys, samtal, dialog. Tankarna går till de sk lärcentra som vuxit upp på olika

FAKTA

Kent Johansson

Född: 1951 i Händene

Familj: gift med Gull-Britt, 2 barn

Bor: flyttade en gång 3 km till Skara, där han fortfarande bor!

Utbildning: gymnasiet i Skara

Yrkes- och politisk karriär: började som ungdomsledare i CUF, folkhögskolelärare, v ordf i CUF, landstingsråd i Skaraborg, f d förbundsordf i Studieförbundet Vuxenskolan, SV, kulturpolitiker på riksplanel: Statens kulturråds styrelse i många år, medverkat i diverse utredningar inom kulturområdet m m m m m m m

Nu: v ordf i Statens kulturråd, regionråd i Västra Götaland (ordf regionutvecklingsnämnden), distriktsordf i Studieförbundet Vuxenskolan i regionen

håll; de blir som gränssnitt mellan undervisningsinstitutionerna och biblioteken i kommunerna. Men frågan dyker onekligen upp om biblioteken skulle kunna bli institutioner för lärande i högre grad än nu? Det skulle vara intressant att ta del av utvärdering av "lärcentrernas" verksamhet som hittills har bedrivits.

Som ett jordnära exempel pekar Kent på Christer Aronsson som är kommunalråd i Essunga och som en gång fick tips av en fastighetsmäklare: vill du att det skall flytta hit människor, skall du satsa på tre b:n: bassäng, buss och böcker!

IT-satsningar

För en tid sedan kunde man, bl a i *Marie stadstidningen*, läsa en artikel signerad Kent Johansson och Alex Bergström (s). Den hade rubriken *Västra Götaland - en IT-region i europeisk tätposition*. I artikeln pekar författarna på olika parter som spe-

lar viktiga roller när det gäller att bygga upp en infrastruktur för informationstekniken. Ordet bibliotek saknas. Kent ser skuldmedveten ut när jag påpekar detta. Men frågan kvarstår: varför är det ofta så? Per Falk tog upp samma fråga i sin artikel i *Framsidan* nr 2 i år. Då handlade det om biblioteken i IT-propositionen, *Ett informationssamhälle för alla*. Biblioteken nämndes endast i ett *SUNET*-sammanhang. Från regionutvecklingshåll får jag veta att i den sk *Bredbandsutredningen* avser staten att finansiellt stötta IT-infrastrukturen i kommunerna. Sålunda har kommunerna i Västra Götalandsregionen fått 135 miljoner kronor för att kunna bygga ut IT-strukturerna i kommunerna. Detta skall föregås av inventering av behoven och upprättandet av en plan. Här måste biblioteken hålla sig framme!

Kent Johansson

Kulturbärare

Kent berättar att han är en "tidskriftslukare" och läser givetvis mycket i sin profession. Bibliotekens tidskriftshyllor är viktiga. Däremot blir det mindre bevänt med skönlitteraturen, tyvärr. En bok som har etsat sig fast i minnet är Rolf Johanssons *Hushållerskan*. Den gavs ut 1979 och behandlar en människas utsatthet – något som vi åter möter i dagens samhälle. Romanen är utgiven på LTs förlag, ett förlag som under åren har betytt mycket för att sprida den litterära kulturen till landsbygdens människor. Ett bibliotek som har betytt mycket är landstingets bibliotek i Mariestad. Här hade Kent nära till ett noga utvalt och bra bok- och tidskriftsbestånd.

En annan viktig ingång till ett bibliotek är boksurrorna. Här finns ofta exempel på litteratur som gör besökaren glatt överraskad: "jag visste inte att det fanns en sådan bok utgiven!" eller som Bengt Emil Johnson, tidigare chef för P2, har uttryckt saken: "vår uppgift är att ge människorna något som de inte visste att de ville ha."

På min något enfaldiga fråga om de kommunal biblioteken kommer att ha svårigheter att få mer resurser, får jag inget svar. Däremot menar Kent att biblioteken måste tolka sitt uppdrag, "definiera sin nytthet" generöst; inte sluta

sig utan öppna sig än mer. I kommunerna borde man ännu mer utifrån sina olika roller bilda "kulturella matlag". Som en sann folkbildningsman menar Kent att studieförbunden och kulturella institutioner i kommunerna borde kunna samarbeta ännu bättre. Men det kräver otvetydigt en diskussion om vad folkbildningen egentligen står för i dagens läge. Sven-Eric Liedman skrader inte orden när han i en artikel med titeln *Kunskapssamhällets hjälte har noll koll*, i *Svenska Dagbladet* den 16 november, menar att "Folkbildningstanken lika med något krävande, får stå tillbaka för krav på förenkling för att utbudet ska passa "vanligt folk". Vidare menar Liedman att "det är hastighet som premieras, företag och förmögenheter ska byggas blixtnabbt vilket förleder människor att tro att kunskap också kan inhämtas på nolltid - bara man har rätt bredbandsanslutning!"

Kent är inte orolig för utvecklingen i de små kommunerna - men - då måste krafter till för att stärka den kulturella miljön. Och i ett europeiskt perspektiv är våra småkommuner stora. Om han hade fått en möjlighet att bygga upp ett helt nytt bibliotek skulle det ta sitt uttryck utifrån klassiska bildningstermer. Att nå alla för att vara bas för *självbildning*, att ge människor möjlighet att

växa och förändras! Förhoppningsvis kommer den nya bibliotekslagen att vara bättre utformad – den vi har nu, är fullkomligt verkningslös kvalitetsmässigt sett. Kent reserverade sig i Kulturrådet mot lydelsen i lagen och han konstaterar att den uppfattning som han hade, nu efteråt har visat sig stämma.

Library Spirit!

När Kent nämner ord som bildning, går mina tankar till Valfrid Palmgren, pionjären för de moderna folkbiblioteken. Efter en studieresa till USA 1907, skriver hon: "Jag såg i Amerika en och annan liten småstad, där gatorna lämnade åtskilligt öfrigt att önska med afseende på t ex stenläggning och dylikt, men samma städer ägde präktiga skolor och ännu präktigare fria offentliga bibliotek. Jag kom då att tänka på att jag befann mig i det land, som vi betrakta som materialismens förlovade land". De tankar hon framförde i *Bibliotek och folkuppfostran* (1909), äger i sanning sin aktualitet idag, hon kallade det *Library Spirit!*

Regionala resurser

När man läser den s k PARK-utredningen (yttrande över regionförsöken, SOU 2000:85), föreslås att alla statliga, kulturella medel som skall tillfalla regionala kulturinstitutioner, skall samlas i en påse och fördelas efter regionens egna ställningstaganden. Hur ser Kent på detta? Västra Götalandsregionen har inte, som de övriga regionexperimenten, prövat denna modell. Kent säger att det pågår diskussioner mellan vår region och staten om en modell som bygger på samarbete när det gäller fördelning av resurser till kulturen. Helt klart är att regionen skall ta ett större ansvar för kulturpolitiken. Risker nu är att diskussionen i första hand endast handlar om pengarna, inte själva verksamheten.

Är våra landsbygdskommuner attraktiva arbetsgivare?

»KARIN SEMBERG«

Jag har arbetat inom kultur- och biblioteksområdet sedan 1977 och haft chefs-tjänster sedan nästan tio år tillbaka. Det innebär att jag själv kommit som nyanställd till arbetsplatser och slutat för något nytt arbete. Det innebär att jag vinkat av arbetskamrater som gått vidare till nya utmaningar samt att jag varit med och tagit emot nyanställda. Det innebär också att jag under åren varit med i rekryteringsprocessen i flera olika roller; som anställningssökande, som facklig representant och som chef.

Förutsättningar

En rekrytering innebär en mycket stor kostnad och visar det sig vara en felrekrytering kan det bli ödesdigert, särskilt om man rekryterar till en liten arbetsplats, där varje persons arbetsinsats behövs och där samverkan med övriga i personalgruppen måste fungera. Det innebär att den tid och det engagemang som investeras i rekryteringsprocessen betalar sig i längden.

Som rekryterande chef måste man beakta alla förutsättningar såsom den sökandes personlighet och meriter, gruppens sammansättning och kulturen på arbetsplatsen. Det är viktigt att komplettera varandra i en personalgrupp både när det gäller ålder, kön, kunskap men framförallt personliga egenskaper. För att skapa förutsättningar för ett gott lagarbete krävs att det finns personer som kan fungera i olika roller inom gruppen såsom exempelvis visionär, förvaltare, samordnare, specialist, lagarbetare och genomförare.

Rekryteringsprocessen

Om man som rekryterande chef får för-månen att ha många sökanden måste man börja med att göra ett första urval utifrån ansökningshandlingarna. Jag rekommenderar att göra första bedömningen ganska strikt utifrån de krav som ställts i an-nonsen och sedan dela upp anställnings-intervjuerna i två omgångar. Börja gärna med att träffa ett flertal sökanden under en kortare tid, cirka en timme, där båda parter kortfattat ges möjlighet att presentera sig. Välj därefter ut någon eller några huvudkandidater och fördjupa dialogen.

När så en ny arbetskamrat anställts händer det saker i arbetsgruppen. Under introduktionsfasen sjunker oftast grup-pens produktivitet eftersom tid måste läg-gas på inläring av rutiner och detaljer, arbetssätt och värderingar ifrågasätts, re-lationer ombildas och en ny ansvarsför-delning sker. Så småningom har den nya strukturen i gruppen etablerats och har man lyckats i sin rekrytering ska den nya gruppen som helhet vara starkare. Ända tills någon slutar och en ny rekryterings-process inleds...

Med detta som bakgrund är det hög tid att tänka på att vi står inför en kom-mande stor pensionsavgång. Farhågor finns redan om att de mindre kommu-nerna kommer att få svårt att hitta ersät-tare och på vissa ställen är det redan en realitet. Hur kan kommunerna bli attrak-tivare som arbetsgivare?

Värderingar

För att säkerställa ett framtida intresse för bibliotekarieyrket är det nödvändigt att lönerna är konkurrenskraftiga och att det är värt att satsa på en akademisk ut-bildning. Dessutom har den yngre ge-nerationen delvis annorlunda värde-ringar kring vad som är viktigt i livet. Arbetslivet ska ge möjlighet till självstän-dighet, meningsfulla arbetsuppgifter, flexibla arbetstider och egen handlings-frihet. Studier visar också att majorite-ten av de unga värdesätter både familj och fritid högre än arbete och traditio-nell karriär.

Polariseringen kring storstadsregio-nerna ökar och försvårar därmed ytterli-gare rekryteringen till landsbygdskom-munerna. För framtiden blir det avgö-rande om kommunerna har en god till-växt och arbetar med framtidsfrågor, vil-ket bl a innebär att det finns en bra in-frastruktur, medflyttande kan få relevant arbete, att det är en god bostadsmar-knad med väl utbyggd barnomsorg och skola samt ett rikt kultur- och fritids-utbud. Jag tror att de kommuner som kan erbjuda sina invånare livskvalitet är morgondagens vinnare.

Utvecklande arbetsklimat

Kan vi skapa ett utvecklande arbetskli-mat och vara offensiva i vårt arbetssätt så kan vi också rekrytera kompetens. Det är bara att konstatera att vi står inför en stor utmaning att kunna förena biblio-teksutveckling med det traditionella som grund och det nya spännande som på-byggnad.

Nyutexaminerade har alla möjligheter

>> *De kommuner som utarbetar en rekryteringsplan och har utvecklade introduktionsprogram har alla möjligheter att lyckas.*

»KARIN SEMBERG«

En gråmulen oktoberdag begav jag mig till Christina Pehrsson som är universitetsadjunkt med inriktning på organisationsperspektiv på Högskolan i Borås. Ämnet vi skulle prata om var biblioteksutveckling kopplat till rekrytering av bibliotekarier. Nedanstående är en sammanfattning av Christina Pehrssons tankar om dessa ämnen.

Biblioteks- och informationsvetare

Studenter som går ut BHS idag är inga färdiga bibliotekarier. De är biblioteks- och informationsvetare och har därmed en mycket bredare kompetens. De har emellertid alla förutsättningar att med en genomtänkt introduktion bli kunniga och kompetenta bibliotekarier. Alla har en grundnivå i exempelvis katalogisering, klassificering och indexering, vilket är viktigt för att kunna utveckla hantverket i yrket.

De nyutexades styrka

De nyutexaminerade biblioteks- och informationsvetarna kan bidra till bibliotekens framtida utveckling eftersom de är duktiga på att analysera skeenden utifrån ett användarperspektiv. De ställer frågor som: Vad är det vi gör? Vad är rätt och vad är fel? Ska vi fortsätta så här?

Samtal med Christina Pehrsson

Vad kan biblioteken locka med?

Det är viktigt att det är ett öppet och generöst samtalsklimat i personalgruppen och att det finns gehör för nya idéer. Unga människor vill idag arbeta självständigt, men gärna med en erfaren bibliotekarie i bakgrunden som kan fungera som bollplank och mentor.

De kommuner som utarbetar en rekryteringsplan och har utvecklade introduktionsprogram har alla möjligheter att lyckas.

Biblioteken förändras från att vara generella till att bli lokalt förankrade.

Många bibliotek i Sverige är generella och det florerar en retorik, men det är långt till handling. De stora biblioteken är det inga större problem med utan det

är de små biblioteken som ligger i farozonen.

En överlevnadsstrategi är att analysera den närmaste omgivningen för att få veta vad som händer och utifrån det ta fram vad vi kan bidra med. Genom att utgå från det lokala perspektivet kan biblioteket sträva efter både individuell utveckling och lokal samhällsutveckling.

Biblioteken måste också lära sig att ta för sig mer - och tala om vad vi gör! Därefter kommer biblioteket att vara en del i kommunen och begreppet mötesplats får en förnyad aktualitet.

Framtiden

Det är avgörande om bibliotekspersonalen ställer sig frågan: Vad gör ett bibliotek?

Det är ingen idé att förfasa sig över den alltmer ökade konkurrensen utan svara på den. Man måste också vara medveten om att styrda regelverk försvårar att nå målet.

Det är avgörande om biblioteket anpassas till kommuninvånarnas behov. Mediainköp kan än mer köpas in på efterfrågan så att bokbeståndet speglar efterfrågan. Biblioteksbesökarnas attityd ska vara "det är mitt bibliotek, inte bibliotekariernas"

New York - Somerville NJ - Chicago, sommaren 2000

»BENGT KÄLLGREN«

- Du måste se biblioteket, it's somethi'n! Jag gissar att det är ungefär så som en mörk man säger på något svårbegriplig Chicago-amerikanska. Han har grön hotelluniform och bär, det hela är mycket pinsamt, min tunga gröna resväska från limon till rummet på 31:a våningen. Själv är jag lite småorolig. Hur många dollar kostar en sådan kille, skall det vara en eller fem gröna sedlar? Slutligen bestämmer jag mig för tre, betalt både för väskan och biblioteksinformation. - Det är lätt att hitta dit, ta bara bussen nere på State Avenue, you can't miss it!

Ett par timmar senare sitter vi på bussen - Biblioteksförningens AVE-kommitté. Gatan är spikrak och löper oändligt långt mellan hus som varierar från fallfärdiga garage till antika pastischer. Skylinjen varierar mellan högt och lågt. Chauffören som kör, vet vart vi vill åka. Han har hämtat upp oss på McGormick Center, ett kongresspalats med sjöutsikt över Lake Michigan men också platsen för ALA:s - American Library Association - kongress 2000.

På McGormick har ca 4000 bibliotekarer från hela USA samlats. Mycket seminars, meeting och eating men också en utställningen som domineras av teknik. Netmedia i alla för dagen aktuella former. Mesta innemontern är surf-rummet, där man mailar hem och berättar att man snart mailar igen.

Busen stannar i city, mitt för biblioteket. Chicago Public Library är en byggnad med obestämbart ålder. Huset kan vara från det här seklet, det nya alltså, men det kan också vara minst hundra år gammalt. Senare får vi veta att huset är knappt tio år. Mörkröd tung puts, och höga katedralsfönster. Från taksprånget i varje hörn hänger mörka vidunder - prärieörnar med vakande blick över den som möjligen vågar sig fram.

- Hissen, ja den hittar ni på tredje våningen, ta rulltrappan först. Den leende bibliotekarien pekar åt rätt håll, frågan är inte ny, det hörs. På musikavdelningen på åttonde får vi reda på att man vid arkitektävlingen valde mellan ett hus med större tillgänglighet - hiss ända ner får man förmoda - och det här örnskomplexet.

Uppe på åttonde våningen bland mängder av skivor, noter och film förvaras också Jussi Björling-samlingen, bilder, ljud, noter och litteratur. Världen största Jussi-collection kan man gissa. Strax intill finns en gigantisk uppspelningsavdelning med bås för enskild filmupplevelse. En rätt tråkig inramning för att se film. Men idén fungerar ju i andra välkända men omdiskuterade sammanhang så vem vet kanske det funkar på bibliotek också. En särskild tekniker sköter en vägg av band- och CD-spelare. Avdelningen präglas

knappast av öppenhet. Nästan allt finns här och just det är bibliotekets karaktär. En jättesamling som skall bli ännu större och som skall katalogiseras, vårdas och förvaras för framtiden.

Chicago Public Library är stort. Byggnaden sticker ut i citymiljön trots att den inte är särskilt hög mätt med lokala mått, "you can't miss it". Men är det ett folkbibliotek? Kanske mera ett arkiv med samlandet som sin huvudsakliga uppgift. Och var håller barnen hus, de sitter väl inte hemma och tittar på TV hela tiden?

Fyra dagar tidigare i New York, ca 30 i skuggan. Strax under Rockefeller Center ligger Donnell Library. När vi trasslats oss förbi vaktens i personalingången möts vi av Sandra, svart rastabibliotekarie. Biblioteket är vältempererat trots panoramafönster mot gatan. En månad senare skall man flytta delar av det - ljud och bild - till källarplanet! En obegriplig förändring. Men Sandra med kollegor verkar gilla läget.

Ombyggnaden har naturligtvis tagit för lång tid men nu finns lyssnarplatser, tittarplatser och hyllor i källaren. Fönsterlösa arbetsrum. Vi går runt, den nya avdelningen är förvånande liten men Donnell är ju bara ett av Manhattans alla bibliotek. Vid kaffebordet frågar vi om idéer och aktiviteter kring nya medier och ungdomar, saker som lockar nya grupper. Men det mesta känns traditionellt,

ambitiöst men egentligen inget nytänkande. Att hitta på verksamhet som förvandlar non-visitors till visitors verkar inte ligga med i den nuvarande arbetsplanen.

Efter lunch träffar vi Joe Boonin, musikbibliotekarie och avdelningschef på Mid-Manhattan Library. Joe undrar om vi varit i Södertälje, där hans dotter tillbringat ett läsår. Självt har han spanat in Sverige en gång när han turat från Helsingör, dock utan att gå iland.

Mid-Manhattan Library har en av världens största skivsamlingar så klart. Ett ständigt jagande efter nya och gamla skivor men knappast några andra aktiviteter för besökarna. Det här är också ett bibliotek med ambitionen att ha allt. Inköpsbudgeten medger också förvärv av allt man vill ha. Det är ett bibliotek som vänder sig till en musiklyssnande medelklass på Manhattan. En publik som säkert har udda och avancerade musikönskemål. Sådana önskemål kan utan tvivel tillfredställas på Mid-Manhattan Library.

Vi försöker avhjälpa bristen på Sverigekunskaper genom att ge Joe en vacker bilderbok med kyrkbåtsrodd, fiskelägen och kräftpremiär. I rulltrappan ner inser vi att behovet av utåtriktad verksamhet inte är helt påträngande på Mid-Manhattan, biblioteket är fyllt av folk som på flera våningar söker efter all världens musik.

Michigan Avenue, "The Magnificent mile." Chicago

Från baren på plan 113 i World Trade Center har man bra utsikt över lågflygande fästningar och andra bombplan som cirklar över Manhattan. Det är den 4 juli i NYC. Halva stan är samlad i Battery Park för att applådera landets sjö- och luftburna stridkrafter som defilerar hela dagen. Biblioteken är stängda.

Till höger om mig sitter en pancakefant med blåfärgat hår och sydstatsflaggan omsydd till en juste top. Jag lutar mig åt hennes håll för att få en bra bild på Stelth, den flygande vingen, som just passerar under oss och våra jordgubbsdrinkar. Då väser hon ett "hallo darling". Bibliotekarien darrar men repar sig efter ytterligare en klunk jordgubbe.

Ca 110 våningar ner pågår full verksamhet i en jättebokhandel. Människor

ligger, sitter, äter i bokhandeln. Barnavdelningen är som ett bibliotek. Hela familjen är bänkad runt boksnurrorna och barnen är inte alla hemma och tittar på TV. Överallt längs fönstren sitter folk och läser i tidningar och böcker. Bläddring förbjuden existerar inte.

Jag konstaterar att samtliga titlar i amerikansk version av vår Astrid och vår August finns i lager i bokhandeln - samtliga titlar i lager! På en kartbok som jag köper skrapar jag en påklistrad lott som ger chansen till två gratisnätter på valfritt hotell i Wild Westkedjan. Till min glädje slipper jag den vinsten men konstaterar ändå att bokhandeln har DET och att den ser ut precis så som vi önskar att söndagsöppna bibliotek skulle göra.

Dagen efter, på tåget ut i New Jersey

äter vi fastfood från Penn station, torra bagels och ljusbrunt kaffe. Jag sätter mig först på rätt plats, sedan på fel. Otidsenligt många konduktörer bevakar platserna och uppmärksammar via ett sinnrikt lappsystem att jag bytt plats och egentligen inte borde finnas till, åtminstone inte på det här tåget.

I Somerville möter Mark, internationell bibliotekssäljare. Han kör oss till sitt företag: Baker & Taylor, som är en amerikansk mix av Seelig och Btj. Vi får mer ljusbrun dryck och kommer i diskussion om e-media. Hur kommer detta att påverka bibliotekens framtida inköp och mediahantering, hur påverkas i förlängningen försäljningen från företaget som Baker & Taylor? Funderingar i den här riktningen finns på företaget men ännu så länge jobbar man i huvudsak traditionellt.

I en väldig lagerhall, på kilometerlånga rullband, hanteras en ständig ström av böcker. De sorteras, paketeras, biblioteksutrustas och skickas över stora

delar av USA. Under taket rullar plastbackar, kartonger och bokhögar. Allt är uträknat i detalj och datakontrollerat.

Var man på sin plats hela tiden, utan särskilt mycket tankar på arbetarskydd eller job-rotation. Värmen styr effektiviteten, 120 000 böcker ut under svala dagar. Heta dagar som just den här, minskar takten och endast fuffiga 70 000 böcker levereras till biblioteken.

Strax intill i ett fönsterlöst kontor sitter en ung kvinnlig avdelningschef. Hon sköter företagets print-on-demand förlag. På bordet ligger aktuella titlar från printern. Texas historia, en bunden tegelsten på minst tusen sidor har maskinen åstadkommit.

Jag erbjuds att ta med tjockisen hem men väljer istället en mer normal demanbok, pocket på ett par hundra sidor. I maskinrummet printar en svart man på demand. Maskinen dånar oavbrutet, ungefär i nivå med tio normala kopieringsmaskiner. Hörselskydd kanske: ingen fara, säger han, jag har vant mig.

På kvällen summerar vi intrycken från Baker & Taylor hos Flora på west 42nd street, som mer än gärna serverar oss Sam Adams halvmörka öl. Flera bra idéer har dykt upp under besöket i Somerville, och de blir bara bättre ju fler Sam Adams som Flora bär fram.

Det är lördag kväll på Navy Pier i Chicago. På terrassen utanför Grand Ball Room sveper en stark och het vind. ALA skjuter festfyrverkerier. Inne i hallen gungar hundratals bibliotekarier till Koko Taylors blues. Sears Tower bakom ryggen, på redan kryssningsfartyg.

På terrassen några svenska bibliotekarier som inte kan låta bli att imponeras av miljön, musiken och de solodansande biblioteksmänniskorna. - I'm here for the party, why are you here, frågar en ung barnbibliotekarie från Seattle när vi beställer lite amerikanskt rött. - Just for the party, säger vi. Vad annars, en lördag natt på Navy Pier under en ljum vind från Lake Michigan.

Utmattad kommitté på ALA-mässan. F v Yngve Johnsson, Södermanlands Lb, Roland Esaiasson, Btj, Stefan Zetterström, Helsingborgs Sb, Bengt Källgren, Rb Västra Götaland

Räddningsverkets bibliotek i Skövde

»MARIE GRUMSTEDT«

Losstaging, folkrätt, biologiska stridsmedel, skumsläckning, brandriskprognoser.....

Vanliga efterfrågade ämnen på ett av Skövdes mest anonyma, men absolut inte mest stillsamma bibliotek en vanlig tisdagskväll!!! I bibliotekets rätt trånga lokaler samsas unga beredskapsskilar med blivande brandmästare och brandmän från olika utbildningar. Trängseln är stor runt bibliotekets två Internet-datorer och även bibliotekariens dator tas i anspråk för att skriva ut ett färdigt grupparbete! Som tur är finns även scanner, färgskrivare och kopiator så det blir mycket gjort i biblioteket denna kväll. Stämningen är mycket god och det märks att det inom räddningstjänsten finns en speciell kåranda som i viss mån även smittar av sig på de yngre killarna. Som bibliotekarie på denna typ av skola blir man mycket uppskattad eftersom många är ovana biblioteksbesökare och behöver hjälp med att söka information.

Räddningsverkets skola i Skövde är en av fyra skolor. De övriga ligger i Rosersberg, Sandö och Revinge.

Verksamheten

Skolan i Skövde utbildar mer än 2000 elever per år. Kurserna omfattar utbildning för brandmän, brandbefäl, civilpliktiga. Skolan bedriver även internationell verksamhet samt utför uppdrag för många andra organisationer och företag.

Sammanlagt är vi ca 120 anställda och drygt 30 av dessa arbetar på vårt stora övningsfält i Hasslum. Lärarna dominerar förstås men här finns också servicepersonal, administratörer, informatör, IT-personal, m fl. En stor och spännande arbetsplats med andra ord! Skolan är belägen i Södra Ryds centrum. Många som går förbi har ingen aning om all den verksamhet som försiggår här! Aulan används även av utomstående (läs: kommuner och landsting) för föredrag och liknande.

Räddningsverket i Skövde

Vilket gör att just den är besökt av många utifrån.

Skolan har också gjort sig känd för sina internationella insatser de senaste åren. Bl a har man gjort insatser i Turkiet vid de stora jordbävningarna förra året och i Venezuela vid översvämningarna i år.

Nu senast var två instruktörer från skolan i Makedonien och undervisade räddningspersonal i att hantera en speciell brandsläckarutrustning som man fick låna för att bekämpa de stora skogsbränderna.

I skrivande stund kan man konstatera att det inte bara är utomlands det inträffar katastrofer. Skolan har lånat ut tätningsmaterial, pumpar m m till det översvämningsdrabbade Arvika.

Problembaserat lärande

Men det är ändå undervisningen som är den största verksamheten på skolan. Med en förändrad pedagogik ökar behovet av ett skolbibliotek med utbildad personal. Man övergår mer och mer till problembaserat lärande och ställer större krav på elevernas förmåga att själva hitta information och kunskap.

PBL uppstod 1961 vid McMaster University i Kanada och spred sig i syfte att reformera läkarutbildningen. Arbetsformen går ut på att sätta eleven i centrum för utbildningen och läraren an-

tar en handledarroll. Med utgångspunkt från olika "situationer" tillägnar sig eleverna nya kunskaper. Arbetet sker i små grupper, s k basgrupper, och man arbetar efter den s k "sjustegsmodellen". Steg 1-5 är en förberedande diskussion där gruppen först fastställer vad den redan kan om problemet och sedan, i olika steg, fastställer, analyserar och kategoriserar problemen för att till slut formulera lärmål. Steg 6 innebär självstudier för att skaffa den kunskap som formulerats i lärmålen och steg 7 är en avslutande diskussion med redogörelse. Erfarenheterna från de kurser som arbetar med denna metod är överlag positiva trots (eller p g a !) att det ställer stora krav på egen initiativförmåga och mycket eget arbete.

Biblioteket spelar följaktligen en stor roll för eleverna på dessa kurser och alla får en kortare eller längre biblioteksintroduktion i början på sin utbildning. Samma gäller för lärare och övrig personal på skolan. Två personer är idag anställda för att arbeta med biblioteket och även med skolans Intranät. Det är undertecknad och Kari Einarsson som tidigare arbetat som lärare på skolan, men som nu sadlat om till biblioteksassistent.

Biblioteket är öppet måndag, torsdag och fredag 8.00-16.30 och tisdag, onsdag 8.00-19.30. Du kan hitta oss på vår webbplats, <http://www.srv.se>

Musikcafé - ett sätt att få ut information om olika media och särskilda tjänster för äldre

»ELSA LINDBERG«

I Herrljunga har vi under år 2000 ordnat musikcaféer en gång i månaden, vår och höst, med uppehåll under sommaren.

Musikcaféerna äger rum på måndagar mellan 10.30 - 12.00 i cafélokalen på andra våningen i biblioteks/kulturhuset. Bibliotekets personal planerar och genomför programmen.

Inbjudan går ut till pensionärsföreningar, sjukhem och äldreboende samt till handikappade och utvecklingsstörda. Vi har en liten annons i *Alingsås tidning* och affischerar ute i samhället.

Förtäringen är enkel, kaffe med bulle och kaka: kostnad 10 kronor.

Vi har bjudit in olika musiker och trubadurer som medverkat med sång och musik. Även allsång är populärt. Vid ett tillfälle medverkade musikskolans lärare med ett mycket uppskattat musikinslag. Klädkavalkaden - visning av kläder från förra seklet - gjorde succé. I samband med en konstutställning berättade konstnären, för cafébesökarna, om sitt konstnärskap.

Varvat med programinslagen ges information om "Boken kommer" och om lättlästa böcker, storstils- och talböcker,

taltidningen och inläsningstjänst. Vi har också demonstrerat den nya talboken *Daisy* och läsaren *Plectalk*.

Läsning av dikter och något kort prosastycke förekommer de flesta gånger. Vi skyltar alltid med nya intressanta böcker och lämnar ut boktips och talbokslistor.

Musikcaféerna har blivit ett uppskattat inslag i verksamheten på biblioteket och vi planerar att fortsätta denna lyckade satsning.

Ansvarig är Elsa Lindberg, som ger mer information på tfn 0513-17 220.

På måndagar är det musikcafé i Herrljunga

Dalslandsbibliotekens vecka

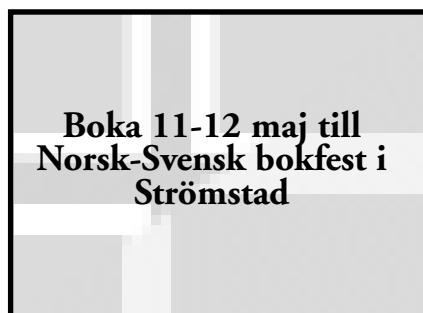
Vecka 40, närmare bestämt den 2-6 oktober, arrangerades "Dalslandsbibliotekens vecka". Detta kan vi läsa i en mängd programblad och tidningsurklipp som Ann Nilsson på Bengtsfors bibliotek har skickat till redaktionen. Syftet har varit att göra en gemensam manifestation för biblioteken utan att det fick ta för mycket resurser i anspråk, vare sig det gällde personal eller pengar. Vidare ville man nå positiv uppmärksamhet i pressen.

De olika biblioteken har profilerat sig, men ett gemensamt arrangemang har varit författaren och sagoberättaren Per Gustavsson, "Mickel i Långhult" som har turnerat under veckan.

En snabb titt i programmen visar att Dals-Ed har t ex fokuserat på sin Dalslandslitteratur, Bengtsfors har samlat lokala bokentusiaster till "Röda rummet" som lunchevenemang. På Åmåls bibliotek har Dalslands skrivarförening

läst och berättat och i Mellerud har man samarbetat med museet som visat metoder för släktforskning. På Färgelanda bibliotek arrangerade personalen en "litteraturkväll", då man berättade om sin inköspolicy, gav boktips m m.

Givetvis har samtliga bibliotek gjort en satsning på barnen.

Kort och Gott

»KERSTIN LORENTZ«

Å herregud, mitt i semestern

är titeln på en antologi med bidrag av fyrtioen skönlitterära författare, t ex Tove Jansson, Ulla Isaksson och Isabel Allende.

Antologin skall användas i läkarutbildningen för att ge de studerande kompetens när det gäller dialogen med patienterna men också att träna sig i inlevelse av andra människors liv, tankar och känslor. Studier visar att patienter inte är nöjda med hur de blir bemötta i sjukvården.

Studenterna vid Karolinska institutet har även fått möta ett tjugotal bildkonstnärer i ett projekt med titeln *Möten och kommunikation*. Detta kunde man läsa om i DN den 2 september.

I årets nummer 20 av *Svensk bokhandel* intervjuas Leif Alsheimer, som vi kommer ihåg från det regionala biblioteksmötet 1999 i Borås. Problemen var likartade vid utbildningen på Internationella Handelshögskolan i Jönköping. Studenterna saknade referensramar i historia, geografi, litteratur med flera ämnen. Alsheimer säger: ...De saknade redskap för att kunna tänka kritiskt och inte bara svälja budskap. De hade inga instrument

för att kunna värdera svåra saker. Frågan var vad jag skulle göra. Jag var ganska skakad...

Kulturstipendiater

På årets Kulturting i Trollhättan delades fyra stipendier ut till författaren Malin Lindroth, skådespelaren Carl Harlén, bildkonstnären Anneli Pihlgren och sångensemblen Amanda. Motivering till Malin Lindroths stipendium var ... Malin har fått välförtjänt uppmärksamhet av litteraturkritiker i Sverige och har även nått fram till den tyska läsekretsen genom sin senaste roman. Hennes språk är både känsligt och följsamt, hon ryggar inte tillbaka för tillvarons skuggsidor och sätter sitt berättarfokus på flickan/kvinnan i sitt litterära skapande. En av hennes kvaliteter är att skriva både lättläst och nyanserat, laddat - och när så krävs - hårt.. Malin Lindroth debuterade 1985 och har givit ut både dikt och prosa. Genombrottet kom 1999 med romanen *Vaka natt*.

Aino Trosell bäst

Svenska Deckarakademien har utsett Sveriges bästa kriminalroman 2000. Det blev Aino Trosells *Om hjärtat ännu slår*. Motiveringen lyder: "en alldeles vanlig kvinna möter i Malung det isande onda i en lågmält intensiv roman med stark närvarokänsla."

Ny kulturutbildning

Nästa höst startar Mälardalens högskola en ny utbildning i Eskilstuna. Den skall heta "art management" eller "kulturledarskap". Det blir en ettårig kurs på 40 poäng som skall ge utbildning i ledarskap inom en bred kultursektor; alltifrån musik och dans till konst, teater och "upplevelsenäringen". Eskilstuna har ju tidigare både blivit utsedd till årets popstad och årets jazzkommun och vill bli ett utvecklingscentrum för musikbranschen. Om detta läste vi i DN den 28 november.

Projekterat ...

110% Tillgänglighet

»EVA JOHANSSON«

Jag heter Eva Johansson och arbetar sedan 1 oktober med projektet *110% Tillgänglighet*. Min uppdragsgivare är Regionbiblioteket i samarbete med Bräcke Östergård i Göteborg. Målet är att öka tillgängligheten till kultur i ett antal pilotkommuner inom Västra Götalandsregionen. Ingen skall behöva avstå från kultur på grund av sitt funktionshinder. Det gäller att öka kunskapen om tillgänglighet och att inte tänka i särskilda lösningar utan få in tillgänglighetstänkandet i ordinarie verksamheter och budget. Tillgänglighet är inte bara fysisk utan även social, psykisk, organisatorisk och ekonomisk. Det är många hinder som skall överbryggas men med övertygelsen om att kulturen är till för alla så måste målet kunna nås.

Eva Johansson

Du kommer att kunna följa projektarbetets gång på Regionbibliotekets webbplats. Samarbete kommer även att ske med kulturorganisationen *Very Special Arts* som organiserar konstutövare med funktionshinder för att få in det egna skapandet och öppna nya möjligheter.

Vidare kommer projektet att arbeta fram en distansutbildning för personal inom kultursektorn. Utbildningen skall ge kunskap om olika funktionshinder, bemötande, tillgänglighet, lagar och annat som kan vara av värde. Vissa bitar i utbildningen blir gemensamma, andra blir specialiserade beroende på var och med vad deltagarna arbetar.

Ring mig gärna på tfn 0302-408 09, mobil 0707-88 36 68.

Kvalitetsambassadörer

»GUNNAR SÜDOW«

Q - Kvalitetsambassadörer i Västra Götalandsregionen är namnet på den andra fasen av Regionbibliotekets utbildning gällande kvalitetsarbete som under kompetent ledning och coachning av kvalitetskonsulten Marianne Hennix, nu är avslutad. I oktober genomfördes det andra internatet på Hjortviken i Hindås.

Den första internatutbildningen skedde i juni i år och där fick de deltagande kommunbibliotekens representanter i uppdrag att genomföra ett kvalitetsprojekt inom den egna organisationen. Dessa projekt redovisades bland mycket annat nu i Hindås. Här några exempel på projekt: Biblioteket i Ale har arbetat med *Bokens väg genom biblioteket*, på Orust har man tittat på *Relationer mellan huvudbibliotek och filialer* och i Partille har personalen rett ut *Diskaos*.

Men mer om kvalitetsambassadörsutbildningen och om dessa projekt kommer att finnas på Regionbibliotekets webbplats.

Som avslutning bara ett litet citat - ”Den som slutar att bli bättre är snart inte längre bra”. En tuff men kanske ändå så viktig insikt.

Ur *Nu är det Jul igen*, 1930

ILL: MAJA SYNNERGREN

Intryck från STARK-dagen

»KERSTIN LORENTZ«

Som ni kanske kommer ihåg, nämnde jag i förra numret av *Framsidan*, att Regionbiblioteket tillsammans med Föreningen Sveriges länsbibliotekarier och Svensk biblioteksörening, skulle delta i den sk STARK-dagen i Borås. STARK betyder student- och arbetsgivarkommunikation och innebär i korthet att förbättra möjligheterna för studenterna vid Högskolan i Borås och presumtiva arbetsgivare att mötas. Det är studentkåren i Borås som administrerar det hela. Tyngdpunkten på dagen är en mässa med utställare men i programmet ingår även seminarier m m.

Idén med vår monter var att verk samma bibliotekarier skulle "tala för" vår yrkesgrupp - i synnerhet de små biblioteken kommer med all sannolikhet att behöva all draghjälp när det gäller att rekrytera personal i framtiden. Det var Jenny Axelsson från Länsbibliotek Värmland och Britta Särnmark från Hulebäcksgymnasiet i Mölnlycke som tillsammans med Annette Arvidsson och under tecknad stod i montern.

Vi fick många besökare som var klart glada för vår närvaro. Biblioteken hade inte tidigare varit företrädna på STARK-

Jenny Axelsson, Britta Särnmark, Kerstin Lorentz och BHS-studerande Sara Brissman funderar.

dagen! Vi kunde märka osäkerhet bland BHS-studenterna när det gällde vilken inriktning på studierna man skulle välja. I dagens kursplan har man utöver en gemensam termin, fyra valmöjligheter: kunskapsorganisation, användarperspektiv, organisation och utveckling av informationsresurser samt bibliotek, kultur, information i ett samhällsperspektiv. Det kändes viktigt att i det läget berätta om yrkets komplexitet. Förutom bra broschyrmaterial kunde vi visa på viktig information på Internet.

STARK-organisationen har också

verksamhet som består av personaluthyrning, konsulttjänster och entreprenad. Det kan t ex innebära förmedling av uppdrag för studenter som gör uppgifter ute i arbetslivet. Förutom att tjäna extra pengar knyter man värdefulla kontakter för framtiden. Detta kunde vara intressant för bibliotek som då kunde få hjälp vid kortare vikariatssituationer eller med uppdrag av olika slag.

Någon tid senare kunde man i nyheterna höra att bibliotekarie är ett av tre verkliga framtidsyrken - skall vi tro på detta?!

Vandringsbibliotekslådor

Efterlysning

Biblioteksmuseet i Borås bygger barn- och ungdomshistorisk del

Vi söker därför bl a

- barnboksamling, bokhylla, bord, stolar från 50-60-70-talen
- biblioteksmaterial, som brukats i barn- och ungdomsbibliotek, både från äldre och nyare tid
- material från sagostundsmiljö från både äldre och nyare tid

Se vidare vår webbplats www.bimu.net

Ingemar Rosberg
tfn 033-35 33 45 måndagar och fredagar
fax 033-35 76 75
e-post bimu@bimu.net

BAKSIDAN

”Jag har seglat för om masten med böcker i många år, att jag haft en del lik i ballasten jag antar att ni förstår ...”

»GIT WESTMAN«

Med dessa ord göres veterligt att övertecknad nu har fått tillstånd att avgå med garantipension från 01-01-01. Detta med garanti är betydelsefullt, ty det inger mig känslan av att själv ha bestämt tidpunkten för min sorti. Precis nu är jag klar med detta, precis nu vill jag gå!

Sen är ju det här med avskedsord naturligtvis ett helt omöjligt projekt. Fullständigt omöjligt. Att ens försöka ge sig på att göra något slags bokslut över 36 års biblioteksliv i en kort spalt på *Framsidas* baksida är direkt enfaldigt.

För att inte tala om problemet att försöka hitta rätt tonfall. Vemodigt tillbakablickande? ”Jag minns, jag minns, jag minns och kommer att sakna er alla och allting, alltid, jätte-jätte-jättemycket!” (Det är klart att jag gör!) Klämkäckt framåtsyftande? ”Projektera, projektera, mera, mera, mera!” ”Var glad som en lärka - nätverka, nätverka!” (Det är klart att ni ska!)

Eller allvarstygda ord-på-vägen? ”Stå stark, du ljusetts riddarvakt och vet att Bibliotek är allt livs innersta, skälvande mening, dess navel - ομφαλος!” (Det är klart att ni vet!)

Och se där, nu lyckades jag minsann få till en nästan osökt övergång till mitt älskade Grekland! Vad jag nu skall med det till i en sådan här spalt? Att jag överhuvudtaget skriver detta, beror bara på att det faktiskt skulle kännas ändå fänigare att inte ens säga hejdå till er efter alla dessa år. Hejdå!

Nu var det sagt och det var inte så svårt! Då kan jag väl också berätta att jag planerar att skriva en bok. Arbetsnamnet är: *En värmlänningens äventyr på Västkusten. Nedslag i och uppslag från svenskt biblioteksliv 1964-2000. Allt ifrån L Tynell, S Möhlenbrock och B Holmström till Inga, Anita och Gunilla.* (Jösses - när jag skrev detta, slog det mig med full kraft att ”tempora mutantur ...”)

Boken skall jag skriva om två - sex - tio år; jag vill få tid att njuta av ett ljuvligt barnbarn och blåa, grekiska hav! I boken kommer ni alla att finnas med. På ett eller annat sätt. Kanske börjar jag redan att skissa på den en måndagsmorgon i januari 2001. När vinterstormarna ryker in från Vinga fyr och hela Västra Götaland är insvept i ett isande kallt, grått dis och jag ligger kvar där i min varma säng och lyssnar på Cat Stevens och tuggar på mina dåmera egenhändigt nybakta franska och spiller på kudden av min egenlagade marmelad. Och nybryggt café-au-lait.

Gick ni på det där? Då kommer ni att älska min bok! Den kommer också att innehålla en hel del lyrik. Barn, som man är, av Frödings och Ferlins landskap. Jag har skaffat mig djupa källor att ösa ur genom årens lopp, tro mig! Ett exempel till ur min tidigare produktion: ”Man tror nästan inte att det är sant, men nån har kräcks i en foliant!”

Blir boken inte utgedd på ett Riktigt Förlag, så kommer den på nätet. Håll utkik!

REDAX

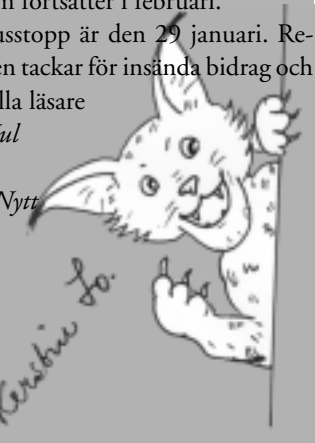
»KERSTIN LORENTZ«

Varsågod, här är sista numret för året av *Framsidas*. En stor del av innehållet belyser de rekryteringsproblem som kan uppstå på grund av generationsväxlingen på våra bibliotek. Vissa nyckelord återkommer i artiklarna: kunskapsmiljö, livskvalitet, självständighet. Påståendet på sidan 7 om en anpassning av bibliotekets medier och verksamhet till lokala behov kan säkert ge upphov till diskussion. Märk också den geografiska spridningen på innehållet Chicago - NY - Skövde!

Nästa nummer kommer bl a att ta upp utbildningsprojektet Skönlitteratur 2000 som fortsätter i februari.

Manusstopp är den 29 januari. Redaktionen tackar för insända bidrag och önskar alla läsare

God Jul
och
Gott Nytt
År!

ILL: ELISABETH ERIKSON

Koll på *Helvetesgapet* kan man ha om man går in på www.helvetesgapet.to

Glöm inte att läsa Katarina Dorbell's reseberättelse från Ukraina på *Barnens bibliotek* www.bibl.vgregion.se/barn/

Sveriges författarförbunds regionombud i Västra Götaland är Hans-Erik Engqvist (Dalsland och Värmland) och Malin Lindroth; kontaktombud för biblioteken är Malin Koldenius.

Ny taltidningsredaktör i Borås är från 1 november *Helen Andersson*.

Redaktionen

Ansvarig utgivare:
Redaktör:
I redaktionen:

Lena Skoglund
Kerstin Lorentz
Per Falk, Karin Semborg

Form:
Omslagsbild:

Johan Avedal, Annette Arvidsson
Granruskan, jultidning för Skövde stad och Skaraborgsbygden 1935

Adresser:

Regionbibliotek Västra Götaland
Göteborgsenheten, Box 5404
402 29 GÖTEBORG

Webb-adress:
E-post:

Tfn 031-616500 Fax 031-616569
www.bibl.vgregion.se
kerstin.lorentz@skara.se